

Arrest

nr. 218 630 van 21 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat M. LYS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam in 2015, verklaart er zich op 16 november 2015 vluchteling.

1.2. Op 27 oktober 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Nazar Khail, gelegen in het district Sherzad, provincie Nangarhar. U bent minderjarig.

Toen uw vader opium aan het oogsten was, zag hij vanop zijn velden twee mensen langs de kant van de weg een landmijn plaatsen. Uw vader informeerde de politie, die een half uur later reeds de mijn kwam ontmantelen. Een week later stond de taliban aan jullie deur en werd uw vader door hen gearresteerd. U was bij uw oom langs moederskant S. en hoorde van uw moeder dat de taliban ook naar u hadden gevraagd. Voor uw veiligheid zocht uw oom een smokkelaar die u Afghanistan hielp ontvluchten.

In de zomer van 2015 verliet u Afghanistan. U was ongeveer twee maand onderweg toen u aankwam in België, waar u op 16 november 2015 asiel aanvraagde. Op het moment van uw vertrek was u dertien à veertien jaar oud.

Bij uw terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

U legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit/asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 08/03/2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er moet namelijk worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Nazar Khail, gelegen in het district Sherzad, provincie Nangarhar (CGVS, p. 4).

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u, ter ondersteuning van uw verklaringen, geen bewijzen neerlegt. Nochtans verklaart u in Afghanistan over een taskara te beschikken (CGVS, p. 15). Door het gebrek aan documenten kan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw asielaanvraag zouden liggen enkel op basis van uw verklaringen worden afgewogen. Na het gehoor op het CGVS moet echter worden geconcludeerd dat u foutieve en uiterst oppervlakkige verklaringen aflegt over uw herkomst uit Sherzad waardoor die niet geloofwaardig kan worden beschouwd. Daardoor kan u ook niet het voordeel van de twijfel worden toegekend.

Van u, een minderjarige, kan niet worden verwacht dat u alles weet over uw regio van herkomst. Maar verwacht mag worden dat de door u gegeven informatie strookt met de objectieve informatie in het dossier, u geloofwaardig bent over uw aangemeten profiel en dat van uw familie en u op de hoogte bent van de zaken en gebeurtenissen in uw onmiddellijke leefomgeving in Afghanistan. Dat u daar echter niet toe in staat bent, schaadt sterk het geloof in uw vermeende herkomst uit Nazar Khail, district Sherzad.

U slaagt er niet in uw eigen profiel en leefwereld in uw dorp Sarmai aannemelijk te maken, waardoor weinig geloof kan worden gehecht aan uw herkomst daar.

Vooreerst legt u geen geloofwaardige verklaringen af over uw schoolactiviteiten in Afghanistan. U vertelt de zesde graad te hebben beëindigd en toen u in de zevende graad zat Afghanistan te hebben verlaten. U liep school in het lyceum van Toto (CGVS, p. 4) op twintig minuten wandelen van uw dorp (CGVS, p. 5). Het is dat ook uiterst verwonderlijk dat u aanhaalt dat de grote schoolvakantie in uw school liep van

saratan tot sunbula, de zomermaanden juni tot augustus (CGVS, p. 6). Dit terwijl volgens de info in het dossier het schooljaar in Sherzad loopt van april tot begin januari waardoor de grote vakantie dan in de winter valt, gezien de barre weeromstandigheden dat seizoen. Zelfs geconfronteerd met deze info, blijft u bij uw verklaringen naar school te zijn geweest in de winter (CGVS, p. 18). Indien u daadwerkelijk school zou hebben gelopen in Sherzad, dan zou u hiervan op de hoogte zijn. Vervolgens is het weinig plausibel dat u aanhaalt geen enkele klas- of schoolgenoot te kennen die uit een ander dorp kwam dan het uwe (CGVS, p. 5-6), hoewel u ook verklaart dat u heel wat klasgenoten kende en er veel jongens uit andere dorpen kwamen. Deze oppervlakkige verklaring wordt bovendien gestaafd met de info in het dossier dat aanhaalt dat Toto heel wat subdorpen telt en in de nabije omgeving tal van dorpen liggen. Er mag dus vanuit worden gegaan dat alle kinderen uit de weide omgeving naar Toto afzakken om onderwijs te volgen. Dat u dan ook geen enkele klasgenoot had die uit een ander dorp afkomstig was of meer algemeen een jongere kende vanuit school uit een ander dorp, is vanzelfsprekend weinig geloofwaardig (CGVS, p. 5-6). Vervolgens wordt opgemerkt dat u weinig coherente verklaringen aflegt inzake uw kennis van jaartallen en data, waardoor u de indruk geeft geen inzicht te willen geven op uw ontwikkelingsgraad. Zo is het frappant dat u in eerste instantie, bij aanvang van het gehoor op het CGVS, beweert niet te weten in welke maand of jaartal u bent vertrokken uit Afghanistan (CGVS, p. 4), om vervolgens in tweede instantie, aan het eind van het gehoor op het CGVS, aan te halen in de maand assad te zijn vertrokken (CGVS, p. 25). Geconfronteerd met die weinig coherente verklaringen zegt u weinig verhelderend dat er enkel naar de datum werd gevraagd, wat volgens u enkel de dag zou betreffen (CGVS, p. 25). Ook verklaart u niet te kunnen zeggen welk jaar het volgens de Afghaanse telling was toen u in de zevende graad zat, maar slaagt u er wel vlot in te vertellen dat uw jongste broer op moment van uw vertrek zeven maanden oud was en uw zus A. op moment van vertrek vijf jaar en zeven maanden oud was (CGVS, p. 10-11). Dat u enerzijds te kennen geeft niet overweg te kunnen met data, maar anderzijds vlot de leeftijd van uw broers en zus tot op de maand kunt zeggen, doet sterk twifelen aan het opleidingsniveau dat u zich aanmeet. Dat u hun leeftijd telkens tot op de maand zou hebben gehoord van uw moeder (CGVS, p. 11) is weinig geloofwaardig.

Ook opmerkelijk is dat u allerminst doorleefde verklaringen aflegt over de weg die u aflegde naar school. Ook van een minderjarige mag verwacht worden dat die een gedetailleerde beschrijving kan geven van de weg die hij zes jaar aflegde. Gevraagd de weg van uw huis naar school te beschrijven, zegt u kortweg dat het twintig minuten wandelen was en u verschillende straten door moest (CGVS, p. 5). Nogmaals uitgenodigd de weg te beschrijven, zegt u uiterst vaag dat u eerst rechtdoor moest, na zes/zeven minuten wandelen een andere straat diende in te stappen, nadien nog een andere straat door moest om uiteindelijk aan te komen op school. U voegt er nog – opnieuw uiterst vaag – aan toe dat u velden en bomen zag. Vanzelfsprekend hebben deze rudimentaire en algemene bewoordingen een weinig doorleefd karakter.

Daarnaast strookt uw gegeven kennis opnieuw niet met de info in het dossier. Zo geeft u te kennen dat u geen enkel ander dorp moest doorkruisen op weg van uw dorp Nazar Khail naar Toto, terwijl een blik op de kaart leert dat er toch enkele dorpen tussen Nazar Khail en Toto liggen. Zo ligt zelfs het door u gekende Ghulam Khail in de richting van Toto (CGVS, p. 6). Net zoals Sada Khail, dat u echter foutief in de tegenovergestelde richting situeert (CGVS, p. 8). Sada Khail is bovendien volgens de info in het dossier een van de grootste subdorpen van Toto. Dat u dit dorp verkeerdelijk situeert, is dan ook frappant. Rahman Khail of Rahman Qala is volgens u dan weer het eerste dorp dat je zou tegenkomen als je Toto voorbij stapt (CGVS, p. 5 & p. 7), terwijl Rahman Khail vlakbij uw dorp Nazar Khail ligt, en dus allerminst na Toto komt vanuit uw dorp gezien. Hierdoor moet worden opgemerkt dat de door u gegeven dorpen dan ook uiterst ingestudeerd overkomen, gezien u wel de benamingen ervan kent, maar deze allerminst correct situeert. Ook Kodi Khail noemt u spontaan als een nabijgelegen dorp (CGVS, p. 6), en zelfs op ongeveer veertig minuten wandelen, maar wanneer wordt gevraagd naar welke richting moet worden gewandeld of welke dorpen u langs moet op weg naar Kodi Khail haalt u aan het niet te weten omdat u er niet bent geweest (CGVS, p. 13-14). Verwacht mag worden dat u de door u aangebrachte dorpen weet te situeren. Loqman Khail benoemt u dan weer foutief als de tweede naam van uw dorp (CGVS, p. 8), terwijl dit dorp achter het door u genoemde Khadi Khail (CGVS, p. 6) ligt. Wanneer u dan wordt gevraagd uit te leggen waarom mensen zowel Loqman Khail als Nazar Khail gebruikten als benaming voor uw dorp, haalt u aan dit niet te weten (CGVS, p. 8). Het even dichtbij gelegen Jamal Khel doet bij u dan weer geen belletje rinkelen net zoals Mangi Khail, net achter het eveneens door u genoemde Rahman Khail (CGVS, p. 6 & 8). Andere zeer dichtbij Nazar Khail en Toto gelegen dorpen als Peshdara, Sar Kot en Ghondi Khel kunt u evenmin situeren (CGVS, p. 8). Naast uw gebrekkige kennis inzake uw onmiddellijke leefomgeving is het ook opmerkelijk dat u, hoewel studerende in de zevende graad, verklaart dichter tegen het district Khogyani te wonen dan tegen het district Hesarak (CGVS, p. 20), terwijl op de kaart in het dossier duidelijk te zien is dat uw dorp Nazar Khail zowat op de grens ligt van Sherzad met Hesarak. Het nabijgelegen district Pachier Agham kent u vreemd genoeg niet en u beweert zelfs dat uw district Sherzad enkel grenst aan de districten

Hesarak en Koghyani en niet grenst aan een andere provincie van Afghanistan (CGVS, p. 14). Nochtans grenst Sherzad aan de provincies Paktya en Logar. Van Logar weet u dat dit een provincie is van Afghanistan, maar waar deze provincie exact ligt, weet u niet (CGVS, p. 26). Van Arza, het aangrenzende district van Logar, geeft u dan weer te kennen dat dit een dorp is in Koghyani (CGVS, p. 28). Het district Azra kent u niet. Ook Tora Bora, het alom gekende gebergte dat in Pachier Agham ligt, situeert u eveneens foutief in Khogyani. En terwijl u weet dat Nangarhar aan Pakistan grenst, is het u vreemd dat u niet schijnt te weten dat uw eigen district Sherzad een lange grens met Pakistan heeft (CGVS, p. 26). Dat u bepaalde districten buiten Nangarhar niet kunt benoemen kan te wijten zijn aan uw jonge leeftijd, toch mag worden verwacht dat u, een minderjarige die zijn gehele leven in Sherzad zou hebben gewoond en de zesde graad beëindigd heeft, dorpen in zijn onmiddellijk omgeving weet te situeren, nabijgelegen districten van Nangarhar kent en aangrenzende provincies en het aangrenzende buurland zou kennen.

Vervolgens slaagt u er ook niet in aannemelijk te maken dat u uit een ruraal gebied als dat van Sherzad komt en uw vader landbouwer was (CGVS, p. 9). Naast de vaststelling dat het in de Afghaanse context, waar alle werkheden meer dan welkom zijn voor het overleven van het gezin, vreemd is dat u, ondanks uw jeugdige leeftijd, nooit de mouwen moest opstropen om uw vader een handje te helpen in de drukke oogstmaanden, het eveneens opmerkelijk is dat u niet kunt zeggen wat er op de velden stond toen u het land verliet en u niet kunt vertellen in welke periode uw vader met rijpe tomaten van het veld huiswaarts keerde (CGVS, p. 11). Nochtans waren tomaten een van de vier door u genoemde gewassen die uw vader cultiveerde (CGVS, p. 9). Over een ander gewas legt u evenmin overtuigende verklaringen af. Zo zegt u dat men de volledige tarweplanten in hun geheel in een machine stak om er bloem van te maken (CGVS, p. 12). Nochtans mag universeel worden aangenomen dat landbouwers na het dorsen het stro verwerken tot strooisel of voeder voor de dieren en nadien eerst het kaf van het koren dienen te scheiden alvorens men tot bloem komt. Ook over het derde gewas dat uw vader verbouwde legt u foutieve en uiterst oppervlakkige verklaringen af. U geeft te kennen dat uw problemen met de taliban startten toen de opium werd geoogst (CGVS, p. 18) en u in de zomer het land hebt verlaten, meer bepaald in de maand assad (juli-augustus). Nochtans geeft de info aan dat opium reeds eind april, begin mei (hamal-sawr) wordt geoogst, in de prille lente dus, drie maand voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de planten in eind oktober en november (mizan-akrab) worden gezaaid. Hiermee geconfronteerd, besluit u na enige verwarring maar ook uiterst foutief dat de opium in de maanden jauza en saratan (juni-juli) worden gezaaid en in maanden asad en sunbula (augustus-september) worden geoogst (CGVS, p. 25). Wanneer u dan wordt uitgenodigd te vertellen hoe uw vader van de papaverplant opium oogstte, zegt u opnieuw kortweg dat u het niet weet (CGVS, p. 18). Ook wat er uiteindelijk van de papaverplant wordt geoogst en wat er werd verkocht is u onbekend (CGVS, p. 19). Van u, een minderjarige zoon, moet zeker geen uitgebreide gedetailleerde kennis worden verwacht, toch mag worden aangenomen dat de zoon van een landbouwer uit het rurale Sherzad iets afweet van de landbouwwerkzaamheden in de regio en van zijn vader. De vaststelling dat u hierover foutieve en uiterst gebrekkige verklaringen aflegt, ondermijnt dan ook ten stelligste uw beweringen geboren en getogen te zijn in Sherzad.

Uw kennis over incidenten in uw regio van herkomst komt eveneens uiterst ingestudeerd over, waardoor de authenticiteit van uw herkomst allerm minst geloofwaardigheid overkomt. Gevraagd naar grote gevechten in uw dorp haalt u spontaan een gevecht van drie jaar geleden aan tussen Daesh en de taliban, waarbij dertig doden vielen. Ook haalt u een aardbeving in Kodi Khel aan van maar liefst zeven jaar geleden, waarbij achtentwintig tot dertig doden vielen (CGVS, p. 12-13). Geconfronteerd met de bedenking dat u ten tijde van de aardbeving negen jaar was en het vreemd is dat u zich die zou herinneren, terwijl u de oogst van tomaten bijvoorbeeld niet herinnert, bevestigt u inderdaad uw jonge leeftijd maar zegt u dat u zich dit herinnert omdat uw vader u dit vertelde en de mensen zeiden dat er 28 mensen gestorven waren (CGVS, p. 13). Vreemd is echter dat u dan wel niet weet dat de Amerikaanse hulporganisatie USAID de getroffen bevolking van Toto onmiddellijk ter hulp is geschoten en onder meer ook schooluitrusting heeft geschonken, wat misschien ook u ten goede kwam gezien u toen school moet hebben gelopen in Toto (CGVS, p. 13). Ook uitgenodigd meer te vertellen over het door u aangehaalde gevecht tussen Daesh en de taliban, blokt u onmiddellijk de vraag af door te zeggen dat u geen getuige was en er niets meer over weet (CGVS, p. 14). Dat u behalve louter cijfermatige kennis geen enkele bijkomende informatie kunt geven over door u aangehaalde gebeurtenissen in uw regio, versterkt de vaststelling dat de door u gegeven kennis ingestudeerd is en ondermijnt uw geloofwaardigheid steeds in Sherzad te hebben gewoond.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sherzad gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Sherzad heeft

verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 8 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 26). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Sherzad.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/6, § 2, 57/7bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 1-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "*Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*", van "*De algemene zorgvuldigheidsplicht*" en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een artikel in verband met het onderwijs in Nangarhar (stuk 3) en een kaart van de provincie Nangarhar (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van "*Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*", laat hij na uiteen te zetten welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht. Aldus wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.2.2. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden herkomst uit het dorp Nazar Khail in het district Sherzad in de provincie Nangarhar. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal daartoe dat (i) verzoeker geen bewijzen ter ondersteuning van zijn verklaringen voorlegt, zodat de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming enkel op basis van zijn verklaringen kan gebeuren, die echter niet geloofwaardig blijken;

(ii) verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegt over zijn schoolactiviteiten aangezien (a) zijn verklaringen over de schoolvakantie niet overeenstemmen met de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'), (b) het niet aannemelijk is dat hij geen enkele klasgenoot zou kennen die uit een ander dorp afkomstig is en (c) hij incoherente verklaringen aflegt inzake zijn kennis van jaartallen en data hetgeen de indruk geeft dat hij geen duidelijk zicht wenst te bieden op zijn werkelijke scholingsgraad; (iii) verzoeker geen doorleefde verklaringen kan afleggen over de weg van zijn huis naar school; (iv) verzoekers verklaringen over de dorpen in zijn regio van herkomst en over de aangrenzende districten, provincies en landen niet overeenstemmen met de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'); (v) verzoekers kennis over de landbouwactiviteiten in zijn voorgehouden regio van herkomst gebrekkig is, temeer daar hij beweert uit een landbouwersfamilie afkomstig te zijn; en (vi) verzoekers kennis over incidenten in zijn regio van herkomst een ingestudeerd karakter heeft. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit het dorp Nazar Khail in het district Sherzad in de provincie Nangarhar, evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die er zich volgens zijn verklaringen hebben voorgedaan.

2.3.2.3. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift weliswaar in slaagt om op enkele motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen, doch dat hij desalniettemin, gelet op het geheel van de motieven in de bestreden beslissing én het verweer in onderhavig verzoekschrift, er niet in slaagt zijn voorgehouden herkomst uit het dorp Nazar Khail in het district Sherzad in de provincie Nangarhar alsnog aannemelijk te maken. Dienaangaande kan reeds dienstig worden gewezen op het feit dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

2.3.2.4. Vooreerst stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen bewijzen voorlegt ter ondersteuning van zijn verklaringen, zodat de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming enkel op basis van zijn verklaringen kan gebeuren. Hoewel verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“Verzoeker probeert zijn familie in Nangahar provincie te bereiken om hen te vragen documenten op te sturen. Indien hij deze ontvangt zullen zij later door middel van een aanvulling toegevoegd worden aan het dossier.”* en ondanks het feit dat hij reeds sinds 2015 in België verblijft, laat verzoeker nog steeds na enig document ter staving van zijn verklaringen voor te leggen. Dienaangaande dient erop gewezen dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing reeds wees op verzoekers verklaring dat hij in Afghanistan over een taskara beschikte. Aangezien aan verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn voorgehouden regio van herkomst geen geloof kan worden gehecht (zie *infra*), is verzoekers verzuim om enig document voor te leggen ter staving van zijn verklaringen een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn herkomst en relaas.

2.3.2.5. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met verzoekers jonge leeftijd, kan hij niet worden bijgetreden. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het CGVS, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *“Van u, een minderjarige, kan niet worden verwacht dat u alles weet over uw regio van herkomst. Maar verwacht mag worden dat de door u gegeven informatie strookt met de objectieve informatie in het dossier, u geloofwaardig bent over uw aangemeten profiel en dat van uw familie en u op de hoogte bent van de zaken en gebeurtenissen in uw onmiddellijke leefomgeving in Afghanistan.”* Inderdaad, waar verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat hij op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan slechts 13 à 14 jaar oud was en dat het door hem genoten onderwijs niet van een hoog niveau was (verzoekschrift, stuk 3), dient erop gewezen dat ook van personen met een jeugdige leeftijd en een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe

leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Verzoeker kan niet als dermate jong worden beschouwd dat hij nog niet tot de jaren des onderscheid zou zijn gekomen. Er kan dan ook wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij, weze het aan de hand van verklaringen in overeenstemming met zijn leeftijd en intellectuele ontwikkeling, op een doorleefde, geloofwaardige en correcte wijze verklaringen kan afleggen over zijn onmiddellijke leefomgeving in zijn land van herkomst. Er kan niet worden ingezien waarom verzoeker contact met zijn familie zou moeten onderhouden teneinde de herinneringen aan zijn voorgehouden regio van herkomst in Afghanistan levendig te houden, zelfs indien er reeds meerdere maanden zijn verstreken sinds zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker toont immers niet aan dat hij geheugenproblemen heeft. Evenmin toont hij aan dat men enkel kennis kan hebben van gebeurtenissen buiten de directe leefomgeving indien men een televisie heeft. Dat hij uit een landbouwersgezin zou komen – voor zover hier geloof aan kan worden gehecht, gelet op zijn verklaringen in verband met de landbouwactiviteiten in zijn voorgehouden regio van herkomst (zie *infra*) – waar er geen televisie was, doet dan ook geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat hij kan antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent zijn directe leefomgeving en de regio waarin hij heel zijn leven beweert te hebben gewoond, alsmede dat hij een aantal basiszaken kent en dat hij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan situeren.

Wat betreft verzoekers scholingsgraad, dient vastgesteld dat hij verklaarde dat hij de zesde graad voltooide en aan de zevende graad was begonnen toen hij Afghanistan verliet (gehoorverslag CGVS, p. 4). Hoewel redelijkerwijze kan worden aangenomen dat het niveau van het onderwijs in Afghanistan niet even hoog is als in België, dient vastgesteld dat uit het voorgelegde artikel betreffende het onderwijs in de provincie Nangarhar (verzoekschrift, stuk 3), dat dateert van 10 juni 2013 en dus uit een periode dat verzoeker nog steeds onderwijs zou hebben gevolgd, blijkt dat er nog wel problemen zijn met het onderwijs maar dat er een merkbare vooruitgang werd geboekt. Verder worden verschillende districten aangehaald, maar wordt het district Sherzad geen enkele keer vernoemd. Er kan dan ook worden aangenomen dat het onderwijs dat verzoeker stelt te hebben genoten in Afghanistan, naar Afghaanse normen minstens van gemiddeld niveau was. Aldus kan dit onderwijs bezwaarlijk worden beschouwd als dermate deplorabel dat hij hierdoor moeilijkheden zou hebben om een gedegen kennis van zijn regio van herkomst te vertonen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming.

Gezien hetgeen voorafgaat, kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn jeugdige leeftijd en/of zijn lage scholingsgraad teneinde de motivering in de bestreden beslissing te weerleggen.

2.3.2.6. Waar verzoeker erop wijst dat hij afkomstig is uit het dorp Nazar Kheil en niet uit het dorp Sermai, *“hetgeen foutief in de beslissing vermeld staat”*, dient vastgesteld dat uit een lezing van het geheel van de bestreden beslissing blijkt dat de vermelding van Sermai als verzoekers dorp van herkomst een materiële vergissing betreft. Sermai wordt immers slechts eenmaal vermeld en voor het overige wordt steeds verwezen naar het dorp Nazar Kheil als verzoekers voorgehouden dorp van herkomst. Deze materiële vergissing doet op zich geen enkele afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing.

Verder betoogt verzoeker in zijn verzoekschrift dat zijn dorp, Nazar Kheil, een subdorp is van het dorp Toto en dat de commissaris-generaal dit niet lijkt te hebben begrepen. Verzoeker verwijst hiertoe naar appendix B van bijlage 6 (en niet 5) in de map ‘Landeninformatie’ in het administratief dossier, waar verschillende dorpen worden opgelijst die een subdorp zijn van Toto. Nochtans dient vastgesteld dat Nazar Kheil niet wordt vermeld als één van de subdorpen van Toto. Aldus dient te worden aangenomen dat Nazar Kheil een apart dorp is en geen subdorp van Toto. Het feit dat op het kaartje in het verzoekschrift (p. 5) Toto niet wordt vermeld maar wel de subdorpen, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Gezien het voorgaande, kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“Het feit dat de Protection Officer dit niet begrepen heeft tijdens het interview, noch bij het nemen van de beslissing trouwens, zorgde voor veel verwarring bij verzoeker tijdens het interview. Elke keer wanneer er naar Toto verwezen wordt kan men vaststellen dat er verwarring optreedt, aangezien verzoeker niet goed begrijpt welk deel er bedoeld wordt.”* Dat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt dat Nazar Kheil een subdorp is van het dorp Toto, terwijl dit niet zo blijkt te zijn, vormt bovendien een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst uit dit dorp.

2.3.2.7. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing als volgt met betrekking tot verzoekers schoolactiviteiten in Afghanistan:

“Vooreerst legt u geen geloofwaardige verklaringen af over uw schoolactiviteiten in Afghanistan. U vertelt de zesde graad te hebben beëindigd en toen u in de zevende graad zat Afghanistan te hebben verlaten. U liep school in het lyceum van Toto (CGVS, p. 4) op twintig minuten wandelen van uw dorp (CGVS, p. 5). Het is dat ook uiterst verwonderlijk dat u aanhaalt dat de grote schoolvakantie in uw school liep van saratan tot sunbula, de zomermaanden juni tot augustus (CGVS, p. 6). Dit terwijl volgens de info in het dossier het schooljaar in Sherzad loopt van april tot begin januari waardoor de grote vakantie dan in de winter valt, gezien de barre weeromstandigheden dat seizoen. Zelfs geconfronteerd met deze info, blijft u bij uw verklaringen naar school te zijn geweest in de winter (CGVS, p. 18). Indien u daadwerkelijk school zou hebben gelopen in Sherzad, dan zou u hiervan op de hoogte zijn. Vervolgens is het weinig plausibel dat u aanhaalt geen enkele klas- of schoolgenoot te kennen die uit een ander dorp kwam dan het uwe (CGVS, p. 5-6), hoewel u ook verklaart dat u heel wat klasgenoten kende en er veel jongens uit andere dorpen kwamen. Deze oppervlakkige verklaring wordt bovendien gestaafd met de info in het dossier dat aanhaalt dat Toto heel wat subdorpen telt en in de nabije omgeving tal van dorpen liggen. Er mag dus vanuit worden gegaan dat alle kinderen uit de weide omgeving naar Toto afzakken om onderwijs te volgen. Dat u dan ook geen enkele klasgenoot had die uit een ander dorp afkomstig was of meer algemeen een jongere kende vanuit school uit een ander dorp, is vanzelfsprekend weinig geloofwaardig (CGVS, p. 5-6). Vervolgens wordt opgemerkt dat u weinig coherente verklaringen aflegt inzake uw kennis van jaartallen en data, waardoor u de indruk geeft geen inzicht te willen geven op uw ontwikkelingsgraad. Zo is het frappant dat u in eerste instantie, bij aanvang van het gehoor op het CGVS, beweert niet te weten in welke maand of jaartal u bent vertrokken uit Afghanistan (CGVS, p. 4), om vervolgens in tweede instantie, aan het eind van het gehoor op het CGVS, aan te halen in de maand assad te zijn vertrokken (CGVS, p. 25). Geconfronteerd met die weinig coherente verklaringen zegt u weinig verhelderend dat er enkel naar de datum werd gevraagd, wat volgens u enkel de dag zou betreffen (CGVS, p. 25). Ook verklaart u niet te kunnen zeggen welk jaar het volgens de Afghaanse telling was toen u in de zevende graad zat, maar slaagt u er wel vlot in te vertellen dat uw jongste broer op moment van uw vertrek zeven maanden oud was en uw zus Aisha op moment van vertrek vijf jaar en zeven maanden oud was (CGVS, p. 10-11). Dat u enerzijds te kennen geeft niet overweg te kunnen met data, maar anderzijds vlot de leeftijd van uw broers en zus tot op de maand kunt zeggen, doet sterk twifelen aan het opleidingsniveau dat u zich aanmeet. Dat u hun leeftijd telkens tot op de maand zou hebben gehoord van uw moeder (CGVS, p. 11) is weinig geloofwaardig. Ook opmerkelijk is dat u allerminst doorleefde verklaringen aflegt over de weg die u aflegde naar school. Ook van een minderjarige mag verwacht worden dat die een gedetailleerde beschrijving kan geven van de weg die hij zes jaar aflegde. Gevraagd de weg van uw huis naar school te beschrijven, zegt u kortweg dat het twintig minuten wandelen was en u verschillende straten door moest (CGVS, p. 5). Nogmaals uitgenodigd de weg te beschrijven, zegt u uiterst vaag dat u eerst rechtdoor moest, na zes/zeven minuten wandelen een andere straat diende in te stappen, nadien nog een andere straat door moest om uiteindelijk aan te komen op school. U voegt er nog – opnieuw uiterst vaag – aan toe dat u velden en bomen zag. Vanzelfsprekend hebben deze rudimentaire en algemene bewoordingen een weinig doorleefd karakter.”

Wat betreft de schoolvakanties wijst verzoeker er terecht op dat uit meer recente informatie (uit 2012-2013, terwijl de informatie dienaangaande in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') dateert van 2008) blijkt dat de schoolvakanties in de provincie Nangarhar, dat een warm klimaat kent, in de maanden juni tot september vallen, alsook één week in januari (verzoekschrift, p. 6-7). De commissaris-generaal kan gezien deze informatie niet worden bijgetreden in zijn motivering met betrekking tot verzoekers kennis over de schoolvakanties in zijn voorgehouden regio van herkomst. Deze vaststelling doet echter geen afbreuk aan de overige pertinente motieven in de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing.

Immers betreffende deze overige motieven slaagt verzoeker er niet in een dienstig verweer te voeren. Wat betreft zijn verklaringen over de weg van zijn huis naar de school, motiveert de commissaris-generaal terecht dat deze verklaringen allerminst doorleefd zijn. Dienaangaande stelt verzoeker in zijn verzoekschrift slechts als volgt: *“Verzoeker antwoordde op alle vragen die hem gesteld werden. Indien de Protection Officer een nog meer gedetailleerde uitleg had gewenst had deze vraag gesteld moeten worden.”* Er dient op gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het gehoor te “sturen”. Bovendien laat verzoeker na in zijn verzoekschrift *in concreto* uiteen te zetten welke vragen volgens hem nog hadden moeten worden gesteld, laat staan wat zijn antwoorden op deze vragen zouden zijn geweest, hetgeen geleet op de devolutieve werking van onderhavig beroep allerminst ernstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag

(p. 5) blijkt dat de *protection officer* verzoeker wel degelijk de kans heeft geboden om op een gedetailleerde en doorleefde wijze de weg van zijn huis naar de school uiteen te zetten, doch dat verzoeker niet verder kwam dan vage, korte en algemene antwoorden die allerminst doorleefd voorkomen. Indien verzoeker telkens dergelijke korte antwoorden geeft wanneer hem meermaals de kans werd geboden om uitgebreide verklaringen af te leggen, kan het niet aan de *protection officer* worden verweten dat deze geen verdere vragen heeft gesteld.

Waar verzoeker verder stelt als volgt in zijn verzoekschrift: *“Wat zijn klasgenoten betreft zijn alle klasgenoten afkomstig uit Toto, dus de groepering van verschillende dorpen. Verzoeker begrijpt niet wat hier ongeloofwaardig aan is.”*, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoekers bewering dat het dorp Nazar Kheil een subdorp is van Toto onjuist is, zodat verzoekers verklaring dat hij geen enkele klasgenoot kende die uit een ander dorp afkomstig is, wel degelijk niet aannemelijk en geheel ongeloofwaardig is.

Wat betreft zijn kennis van jaartallen en data stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

*“Zoals reeds vermeld heer verzoeker weinig geleerd op school en kan hij **niet goed om met de kalender**, hetgeen normaal is gezien zijn jeugdige leeftijd.*

Zo weet hij niet in welk jaar hij geboren is (p. 7), weet hij niet wanneer hij vertrokken is (p. 10), en weet hij niet in welk jaar we nu zijn volgens de Afghaanse kalender (p. 25).

Dit is te verklaren door de jeugdige leeftijd van verzoeker en zijn gebrekkig onderwijs.

Hij verklaarde wel dat hij voor de Ramadan vertrok (de Ramadan in 2015 begon op 17 juni 2015) en ongeveer twee maanden onderweg was. Hij werd echter pas gehoord 7 maanden na zijn aankomst in België omwille van het gebrek aan voogden destijds. Verzoeker weet zeker dat hij voor de Ramadan vertrok, bij nader inzien zal hij er dan ook langer over gedaan hebben dan initieel was aangenomen.

Het feit dat hij wel weet hoe oud zijn broers en zussen zijn verklaarde hij zelf tot tweemaal toe (p. 10), zijnde omdat zijn moeder iedere maand zei hoe oud zijn broers en zussen waren.”

Hoger is eveneens reeds komen vast te staan dat verzoekers jeugdige leeftijd en genoten onderwijs op zich niet volstaan om op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Temeer daar de kalender voor een landbouwersgezin redelijkerwijze van groot belang kan worden geacht, kan wel degelijk worden aangenomen dat verzoeker de Afghaanse kalender op normale wijze kan gebruiken, *quod non*. In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat verzoekers verklaringen over jaartallen en data getuigen van een uiteenlopende kennis, die doet besluiten dat verzoeker geen duidelijk zicht wenst te bieden op zijn ontwikkelingsgraad. Dat zijn moeder hem iedere maand zou vertellen hoe oud zijn broers en zussen zijn, is slechts een blote bewering die allerminst aannemelijk voorkomt. Dat verzoeker enerzijds de leeftijd van zijn jongste broer en zijn zus A. op het moment van zijn vertrek tot op de maand kan weergeven, terwijl hij anderzijds niet kan zeggen welke maand het volgens de Afghaanse kalender was toen hij in de zevende graad zat, valt niet met elkaar te rijmen.

2.3.2.8. Verder blijkt verzoekers geografische kennis over zijn regio van herkomst lacuneus. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dienaangaande als volgt:

“Daarnaast strookt uw gegeven kennis opnieuw niet met de info in het dossier. Zo geeft u te kennen dat u geen enkel ander dorp moest doorkruisen op weg van uw dorp Nazar Khail naar Toto, terwijl een blik op de kaart leert dat er toch enkele dorpen tussen Nazar Khail en Toto liggen. Zo ligt zelfs het door u gekende Ghulam Khail in de richting van Toto (CGVS, p. 6). Net zoals Sada Khail, dat u echter foutief in de tegenovergestelde richting situeert (CGVS, p. 8). Sada Khail is bovendien volgens de info in het dossier een van de grootste subdorpen van Toto. Dat u dit dorp verkeerdelijk situeert, is dan ook frappant. Rahman Khail of Rahman Qala is volgens u dan weer het eerste dorp dat je zou tegenkomen als je Toto voorbij stapt (CGVS, p. 5 & p. 7), terwijl Rahman Khail vlakbij uw dorp Nazar Khail ligt, en dus allerminst na Toto komt vanuit uw dorp gezien. Hierdoor moet worden opgemerkt dat de door u gegeven dorpen dan ook uiterst ingestudeerd overkomen, gezien u wel de benamingen ervan kent, maar deze allerminst correct situeert. Ook Kodi Khail noemt u spontaan als een nabijgelegen dorp (CGVS, p. 6), en zelfs op ongeveer veertig minuten wandelen, maar wanneer wordt gevraagd naar welke richting moet worden gewandeld of welke dorpen u langs moet op weg naar Kodi Khail haalt u aan het niet te weten omdat u er niet bent geweest (CGVS, p. 13-14). Verwacht mag worden dat u de door u aangebrachte dorpen weet te situeren. Loqman Khail benoemt u dan weer foutief als de tweede naam van uw dorp (CGVS, p. 8), terwijl dit dorp achter het door u genoemde Khadi Khail (CGVS, p. 6) ligt. Wanneer u dan wordt gevraagd uit te leggen waarom mensen zowel Loqman Khail als Nazar Khail gebruikten als benaming voor uw dorp, haalt u aan dit niet te weten (CGVS, p. 8). Het even dichtbij gelegen Jamal Khel doet bij u dan weer geen belletje rinkelen net zoals Mangi Khail, net achter het eveneens door u genoemde Rahman Khail (CGVS, p. 6 & 8). Andere zeer dichtbij Nazar Khail en Toto gelegen dorpen als Peshdara, Sar Kot en Ghondi Khel kunt u evenmin situeren (CGVS, p. 8). Naast uw gebrekkige kennis inzake uw onmiddellijke leefomgeving is het ook opmerkelijk dat u,

hoewel studerende in de zevende graad, verklaart dichter tegen het district Khogyani te wonen dan tegen het district Hesarak (CGVS, p. 20), terwijl op de kaart in het dossier duidelijk te zien is dat uw dorp Nazar Khail zowat op de grens ligt van Sherzad met Hesarak. Het nabijgelegen district Pachier Agham kent u vreemd genoeg niet en u beweert zelfs dat uw district Sherzad enkel grenst aan de districten Hesarak en Koghyani en niet grenst aan een andere provincie van Afghanistan (CGVS, p. 14). Nochtans grenst Sherzad aan de provincies Paktya en Logar. Van Logar weet u dat dit een provincie is van Afghanistan, maar waar deze provincie exact ligt, weet u niet (CGVS, p. 26). Van Arza, het aangrenzende district van Logar, geeft u dan weer te kennen dat dit een dorp is in Koghyani (CGVS, p. 28). Het district Azra kent u niet. Ook Tora Bora, het alom gekende gebergte dat in Pachier Agham ligt, situeert u eveneens foutief in Khogyani. En terwijl u weet dat Nangarhar aan Pakistan grenst, is het u vreemd dat u niet schijnt te weten dat uw eigen district Sherzad een lange grens met Pakistan heeft (CGVS, p. 26). Dat u bepaalde districten buiten Nangarhar niet kunt benoemen kan te wijten zijn aan uw jonge leeftijd, toch mag worden verwacht dat u, een minderjarige die zijn gehele leven in Sherzad zou hebben gewoond en de zesde graad beëindigd heeft, dorpen in zijn onmiddellijk omgeving weet te situeren, nabijgelegen districten van Nanhargar kent en aangrenzende provincies en het aangrenzende buurland zou kennen."

In zoverre verzoeker dienaangaande verwijst naar zijn bewering dat het dorp Nazar Kheil een subdorp is van Toto, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat dit onjuist is. In zoverre verzoeker dienaangaande wijst op zijn jeugdige leeftijd en zijn lage scholingsgraad, dient erop gewezen dat hoger eveneens reeds is komen vast te staan dat dit op de motieven in de bestreden beslissing op zich geen ander licht kan werpen.

Waar verzoeker erop wijst dat het district Sherzad niet grenst aan de provincie Paktya, kan hij worden bijgetreden aangezien dit duidelijk blijkt uit het bijgevoegde kaartje (verzoekschrift, stuk 4). Op zich is dit element echter niet van aard om afbreuk te doen aan overige motieven in de bestreden beslissing. Dat verzoeker het verschil tussen een district en een provincie niet goed begrijpt, is slechts een *post factum*-bewering waarvan hij tijdens zijn gehoor geen enkele melding maakte, ook niet wanneer hem werd gevraagd naar aangrenzende provincies en districten. Aangezien verzoeker naar school ging buiten zijn dorp, kan hij niet dienstig voorhouden dat zijn kennis betreffende de aangrenzende districten en provincies gebrekkig is omdat *"hij niets leerde op school en nooit uit het dorp"* is geweest. Waar verzoeker stelt als volgt: *"Het feit dat hij niet weet bij welk ander district zijn dorp het dichtst gelegen is is absoluut niet abnormaal gezien zijn leeftijd."*, dient erop gewezen dat, naast het feit dat dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoekers jeugdige leeftijd op zich niet volstaat teneinde op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen, uit verzoekers verklaringen niet gewoon blijkt dat verzoeker niet wist welk aangrenzend district het dichtst bij zijn dorp is gelegen, maar dat hij verklaarde dat het district Khogyani het dichtst bij zijn dorp is gelegen, terwijl uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat het dorp Nazar Kheil net aan de overkant van het district Sherzad vlak bij de grens met het district Hesarak ligt. Het enkele feit dat de grens tussen het district Sherzad en Pakistan kort is en volgens verzoeker *"een volledig verlaten gebied zonder bewoning aan het ander uiteinde dan waar verzoeker woonde"*, doet geen afbreuk aan het feit dat het niet aannemelijk is dat verzoeker enerzijds wel weet dat de provincie Nangarhar aan Pakistan grenst maar dat hij anderzijds niet weet dat zijn beweerd district van herkomst Sherzad eveneens een grens met Pakistan heeft. Dat deze grens in een verlaten gebied ligt, doet geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat verzoeker kennis heeft van het feit dat zijn voorgehouden district van herkomst een internationale grens heeft, temeer daar hij wel stelt te weten dat zijn voorgehouden provincie van herkomst een dergelijke grens heeft. Dat de grens tussen het district Sherzad en de provincie Logar volgens verzoeker kort is en verder van zijn dorp is gelegen, doet evenmin afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij weet dat zijn district aan deze provincie grenst. Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift nog wijst op een aantal dorpen die hij wel kende en een aantal elementen die hij volgens hem wel correct weergaf, dient erop gewezen dat dergelijke informatie ook door zelfstudie of door overdracht door derden geweten kan zijn. Bovendien behelst de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

2.3.2.9. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers kennis over de landbouwactiviteiten in zijn voorgehouden regio van herkomst gebrekkig is, temeer daar hij beweert uit een landbouwersfamilie afkomstig te zijn:

"Vervolgens slaagt u er ook niet in aannemelijk te maken dat u uit een ruraal gebied als dat van Sherzad komt en uw vader landbouwer was (CGVS, p. 9). Naast de vaststelling dat het in de Afghaanse context, waar alle werkhanden meer dan welkom zijn voor het overleven van het gezin, vreemd is dat u, ondanks

uw jeugdige leeftijd, nooit de mouwen moest opstropen om uw vader een handje te helpen in de drukke oogstmaanden, het eveneens opmerkelijk is dat u niet kunt zeggen wat er op de velden stond toen u het land verliet en u niet kunt vertellen in welke periode uw vader met rijpe tomaten van het veld huiswaarts keerde (CGVS, p. 11). Nochtans waren tomaten een van de vier door u genoemde gewassen die uw vader cultiveerde (CGVS, p. 9). Over een ander gewas legt u evenmin overtuigende verklaringen af. Zo zegt u dat men de volledige tarweplanten in hun geheel in een machine stak om er bloem van te maken (CGVS, p. 12). Nochtans mag universeel worden aangenomen dat landbouwers na het dorsen het stro verwerken tot strooisel of voeder voor de dieren en nadien eerst het kaf van het koren dienen te scheiden alvorens men tot bloem komt. Ook over het derde gewas dat uw vader verbouwde legt u foutieve en uiterst oppervlakkige verklaringen af. U geeft te kennen dat uw problemen met de taliban startten toen de opium werd geoogst (CGVS, p. 18) en u in de zomer het land hebt verlaten, meer bepaald in de maand assad (juli-augustus). Nochtans geeft de info aan dat opium reeds eind april, begin mei (hamal-sawr) wordt geoogst, in de prille lente dus, drie maand voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de planten in eind oktober en november (mizan-akrab) worden gezaaid. Hiermee geconfronteerd, besluit u na enige verwarring maar ook uiterst foutief dat de opium in de maanden jauza en saratan (juni-juli) worden gezaaid en in maanden asad en sunbula (augustus-september) worden geoogst (CGVS, p. 25). Wanneer u dan wordt uitgenodigd te vertellen hoe uw vader van de papaverplant opium oogstte, zegt u opnieuw kortweg dat u het niet weet (CGVS, p. 18). Ook wat er uiteindelijk van de papaverplant wordt geoogst en wat er werd verkocht is u onbekend (CGVS, p.19). Van u, een minderjarige zoon, moet zeker geen uitgebreide gedetailleerde kennis worden verwacht, toch mag worden aangenomen dat de zoon van een landbouwer uit het rurale Sherzad iets afweet van de landbouwwerkzaamheden in de regio en van zijn vader. De vaststelling dat u hierover foutieve en uiterst gebrekkige verklaringen aflegt, ondermijnt dan ook ten stelligste uw beweringen geboren en getogen te zijn in Sherzad."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande als volgt:

*"Verzoeker heeft steeds verklaard **geen enkele kennis te hebben van de landbouw aangezien hij zijn vader niet hielp**. Hij weet dus niet wanneer tomaten geoogst worden, wanneer en hoe opium geoogst wordt en wanneer en hoe graan geoogst en verwerkt wordt. Het is niet aan het CGVS om een oordeel te vellen over de levenswijze van de familie van verzoeker.*

Verzoeker was pas 13 jaar bij vertrek, het is niet abnormaal dat hij zijn vader niet hielp. Het is niet omdat het voorkomt dat kinderen van 13 jaar meehelpen in de landbouw dat het daarom het geval moet zijn voor verzoeker."

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt echter dat de commissaris-generaal het gebrek aan verzoekers kennis over de landbouwactiviteiten in zijn voorgehouden regio van herkomst niet verbindt aan de vraag of hij zijn vader al dan niet hielp bij diens landbouwactiviteiten ("Naast de vaststelling dat het in de Afghaanse context, waar alle werkhanden meer dan welkom zijn voor het overleven van het gezin, vreemd is dat u, ondanks uw jeugdige leeftijd, nooit de mouwen moest opstropen om uw vader een handje te helpen in de drukke oogstmaanden, [...]" (eigen onderlijning)). Hoewel nergens wordt beweerd dat het absoluut ongeloofwaardig is dat verzoeker zijn vader niet hielp, wordt in de bestreden beslissing wel terecht gewezen op de Afghaanse context en dat gelet op deze context logischerwijze zou kunnen worden verwacht dat een gezonde jongen van 13 jaar, die beweert afkomstig te zijn uit een landbouwersgezin, die stelt dat hij niet buiten zijn dorp kwam en die aanvoert amper buiten te zijn gekomen, zijn vader zou helpen tijdens de oogstmaanden. Verzoeker stelt weliswaar dat dit in zijn gezin niet het geval was, maar hij laat na hiervoor enige verklaring te bieden.

Hoe dan ook, los van de vraag of verzoeker zijn vader al dan niet bijstond bij diens landbouwactiviteiten, kan redelijkerwijze een gedegen kennis van verzoeker worden verwacht, weze het aangepast aan zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau, betreffende de landbouwactiviteiten in zijn voorgehouden regio van herkomst in het algemeen en van zijn vader in het bijzonder, *quod non*. Gelet op het geheel van verzoekers verklaringen, namelijk dat hij afkomstig is uit een landbouwersfamilie, dat zijn vader landbouwer was, dat hij afkomstig is uit een rurale omgeving, dat hij niet buiten zijn dorp kwam en dat hij amper buiten kwam, kan redelijkerwijze wel degelijk worden aangenomen dat hij over een voor zijn gezin dermate belangrijk gegeven als de landbouwactiviteiten in zijn onmiddellijke omgeving een minimum aan correcte en doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen; zoals blijkt uit de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing blijkt dit echter allerminst het geval te zijn, integendeel.

2.3.2.10. Wat betreft incidenten in verzoekers voorgehouden regio van herkomst, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Uw kennis over incidenten in uw regio van herkomst komt eveneens uiterst ingestudeerd over, waardoor de authenticiteit van uw herkomst allerm minst geloofwaardigheid overkomt. Gevraagd naar grote gevechten in uw dorp haalt u spontaan een gevecht van drie jaar geleden aan tussen Daesh en de taliban, waarbij dertig doden vielen. Ook haalt u een aardbeving in Kodi Khel aan van maar liefst zeven jaar geleden, waarbij achtentwintig tot dertig doden vielen (CGVS, p. 12-13). Geconfronteerd met de bedenking dat u ten tijde van de aardbeving negen jaar was en het vreemd is dat u zich die zou herinneren, terwijl u de oogst van tomaten bijvoorbeeld niet herinnert, bevestigt u inderdaad uw jonge leeftijd maar zegt u dat u zich dit herinnert omdat uw vader u dit vertelde en de mensen zeiden dat er 28 mensen gestorven waren (CGVS, p. 13). Vreemd is echter dat u dan wel niet weet dat de Amerikaanse hulporganisatie USAID de getroffen bevolking van Toto onmiddellijk ter hulp is geschoten en onder meer ook schooluitrusting heeft geschonken, wat misschien ook u ten goede kwam gezien u toen school moet hebben gelopen in Toto (CGVS, p. 13). Ook uitgenodigd meer te vertellen over het door u aangehaalde gevecht tussen Daesh en de taliban, blokt u onmiddellijk de vraag af door te zeggen dat u geen getuige was en er niets meer over weet (CGVS, p. 14). Dat u behalve louter cijfermatige kennis geen enkele bijkomende informatie kunt geven over door u aangehaalde gebeurtenissen in uw regio, versterkt de vaststelling dat de door u gegeven kennis ingestudeerd is en ondermijnt uw geloofwaardigheid steeds in Sherzad te hebben gewoond.”

In zijn verzoekschrift slaagt verzoeker er allerm minst in een ander licht te werpen op deze motieven. Dat verzoeker de informatie over de door hem aangehaalde incidenten *“enkel van horen zeggen”* kent, doet geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij hierover gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen, *quod non*. Dit klemt des te meer daar verzoeker voorhoudt afkomstig te zijn uit een gebied in Afghanistan dat wordt gekenmerkt door gewelddaden met een volatiel karakter, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker recente en correcte informatie dienaangaande kan verschaffen. Dat verzoeker slechts incidenten aanhaalt van langere tijd geleden en hij over deze incidenten bovendien slechts vage, niet-doorleefde verklaringen kan afleggen, toont dan ook eens te meer het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen aan.

2.3.2.11. Gezien het geheel van wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Nazar Khail in het district Sherzad in de provincie Nangarhar, kan er evenmin geloof worden gehecht aan die er zich volgens zijn verklaringen zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.12. Behoudens wat betreft de schoolvakanties in Nangarhar en de grens tussen het district Sherzad en de provincie Paktya, vinden de motieven in de bestreden beslissing steun in het administratief dossier en zijn ze pertinent en correct. Aldus worden deze motieven door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.13. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij

afkomstig is uit het district Sherzad in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER